

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Ecaterina Adăscăliței,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Vdovina împotriva
Ecaterinei Adăscăliței cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2017, prin care a fost
respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de apel și a fost restituit apelul
declarat de către Ecaterina Adăscăliței ,

c o n s t a t ă :

La data de 06 octombrie 2015, Maria Vdovina a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ecaterinei Adăscăliței cu privire la repararea prejudiciului
material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, apartamentul nr.44 din str.
Independenței, 4, or. Drochia ce î-i aparține cu drept de proprietate în baza
contractului de vânzare-cumpărare nr.359-44 din 22 martie 1994, la data de 05
octombrie 2014, în timp ce nu se afla acasă, a fost inundat de apartamentul nr.48, care
se află cu un etaj mai sus și aparține cu drept de proprietate Ecaterinei Adăscăliței.

Susține că, în urma inundației apartamentul ei a fost deteriorat, fapt confirmat
prin actul de control întocmit la fața locului de către comisia specialiștilor ai primăriei
or. Drochia.

Solicită, încasarea din contul Ecaterinei Adăscăliței în beneficiul ei a sumei de
17 771,35 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 10 000 lei cu titlu de
prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 28 septembrie 2016 a fost admisă parțial
acțiunea și încasat din contul Ecaterinei Adăscăliței în beneficiul Mariei Vdovina a
sumei de 17 771,75 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 362,50 lei cu titlu
de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 02 decembrie 2016, Ecaterina Adăscăliței a depus cerere de apel
împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a
apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea pricinii
spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2017 a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a fost restituit ca tardiv apelul declarat de către Ecaterina Adăscăliței.

La data de 27 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, Ecaterina Adăscăliței a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea și netemeinicia încheierii instanței de apel, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

Susține că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată în lipsa ei, nefiind citată legal despre locul, data și ora emiterii hotărârii contestate, deoarece se afla la muncă peste hotarele republicii, lipsind-o astfel de posibilitatea de a prezenta probe, de a-și apăra interesele și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe.

Menționează că, dispozitivul hotărârii nu i-a fost expediat în termenul prevăzut de lege, iar cu hotărârea motivată a primei instanțe a făcut cunoștință abia la data de 25 noiembrie 2016.

La data de 03 februarie 2017, în adresa intimatei Maria Vdovina a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Ecaterina Adăscăliței, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 24 februarie 2017, Maria Vdovina, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2017, ca fiind legală și întemeiată.

Susține că, în prima instanță Ecaterina Adăscăliței a fost reprezentată de către avocat, împuternicit în baza mandatului din 03 martie 2016 și care a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe la data de 28 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 28 septembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și încasat din contul Ecaterinei Adăscăliței în beneficiul Mariei Vdovina a sumei de 17 771,75 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 362,50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 02 decembrie 2016, Ecaterina Adăscăliței a declarat apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea pricinii spre rejudecare.

Instanța de apel, prin încheierea din 12 ianuarie 2017, a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către Ecaterina Adăscăliței ca fiind tardiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, norma citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Data limită de depunere a apelului era 28 octombrie 2016, însă cererea de apel a fost depusă abia la 02 decembrie 2016, adică peste termenul de 30 zile, prevăzut de art.362 alin.(1) CPC, cu solicitarea de repunere în termen, însă fără a anexa probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

La caz se reține că, în conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Din materialele dosarului se atestă că, hotărârea primei instanțe a fost adoptată în lipsa Ecaterinei Adăscăliței, însă în dosar există probe ce demonstrează realizarea obligației instanței privind citarea legală a participanților la proces pentru ședințele de judecată.

Potrivit avizului de recepție, anexat la materialele dosarului (f.d.78), Ecaterina Adăscăliței, la data de 15 iulie 2016, a recepționat citația pentru ședința de judecată care urma să aibă loc la data de 28 septembrie 2016, a cunoscut de existența litigiului, astfel, era obligată să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale,

informându-se despre soluționarea litigiului în cauză și să depună cerere de apel în termenul stabilit de legislație.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul Ecaterinei Adăscăliței drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, nu a fost înștiințată legal despre data, ora și locul examinării cauzei, iar cu hotărârea motivată a făcut cunoștință abia la data de 25 noiembrie 2016, deoarece a avut posibilitate reală să cunoască cu mult mai înainte despre data emiterii hotărârii primei instanțe, și să o conteste în termenul prevăzut de lege.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor cauzei, în ședințele de judecată reclamanta a fost reprezentată de avocatul Ion Vangheli (f.d.47) care a și recepționat dispozitivul hotărârii Judecătoreiei Drochia din 28 septembrie 2016, în aceeași zi, ulterior ședinței de judecată (f.d.89).

Iar, conform art. 75 alin. (4) CPC actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sânt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

La caz, se mai reține că, instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de apel și a restituit apelul declarat de către Ecaterina Adăscăliței.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ecaterina Adăscăliței.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Vdovina împotriva Ecaterinei Adăscăliței cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic